

Z obsahu

Aktuálně: informace pro podílníky C.S. Fondů

Nepřehlédněte: informace o technické přestávce

Informace: změny služeb CDCP

Vánoční tip: Pivovary a sladovny- katalog cenných papírů

Slovo portfolio manažera

Mají investoři do bývalých C.S. Fondů v ruce evropský „trumf“?

Ani dvacet dva let po jednom z největších finančních podvodů 90. let, kdy bylo 60 000 investorů do bývalých C.S. Fondů odcizeno více než 1,2 miliardy korun (48 milionů EUR), investoři stále nedostali od české vlády žádnou kompenzaci ani omluvu. A to navzdory nedbalosti úředníků Finančně analytického úřadu („FAÚ“) Ministerstva financí („MF“), kteří nejen že nezabránili převodu ukradených peněz do zahraničí (přestože již věděli, že se převádí vytunelované prostředky z C.S. Fondů), ale také včas nepodalí trestní obvinění ve chvíli, kdy viníci s penězi uprchli. Byla to tak závažná selhání a okolnosti byly tak podezřelé, že v té době existovaly dokonce spekulace, že někteří funkcionáři FAÚ možná podvodníkům vědomě pomáhali. Ať už je pravda jakákoliv, nelze popřít, že došlo k obrovskému „průšvih“, který měl za následek ztrátu úspor šedesát tisíc obyčejných českých občanů.

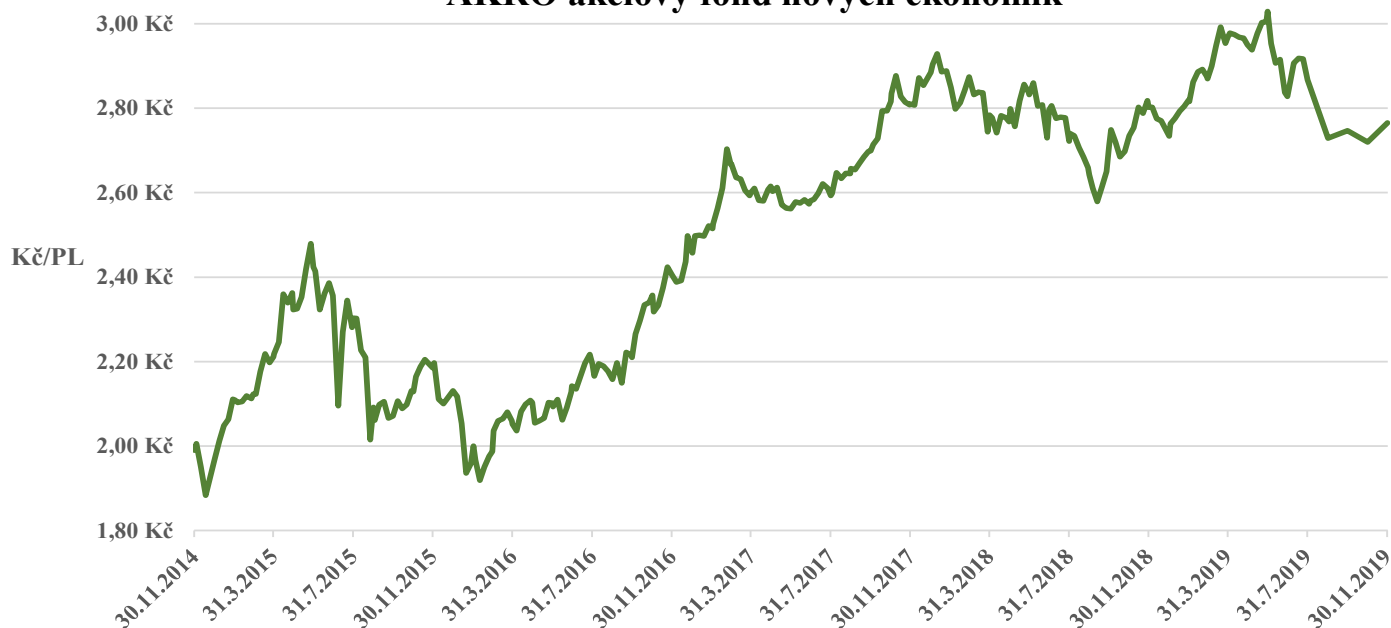
Za takových okolností by v normálně fungující demokracii následovalo vyšetřování důvodů selhání státních orgánů, rozsáhlé omluvy a ujištění od ministra financí, že investorům bude jejich ztráta nahraze-

(pokračování na straně 2)

UPOZORNĚNÍ: Od 1. 1. 2020 upravujeme otevírací dobu pro veřejnost: **Út, Čt: 14,00 – 16,00; St: 14,30 – 16,30; Pá: 10,00-12,00.** V den uveřejnění aktuální hodnoty podílových listů: **10,00 - 12,00 a 14,00 - 16,30.**

Výkonnost

AKRO akciový fond nových ekonomik

(pokračování ze strany 1)

na, i kdyby bylo příliš pozdě na vymáhání odcizených peněz od pachatelů. My se však nacházíme v České republice, kde jsou státní činitelé za své činy jen zřídkakdy odpovědní a kde „velké ryby“, které za takovýmito podvody stojí, jsou málokdy dopadeny, natož pak potrestány.

Žaloba podaná jménem podílníků, společností AKRO investiční společnost, a.s. (která převzala správu C.S. Fondů v období po podvodu), proti státu je „případovou studií“ toho, do jaké míry je český soudní systém prakticky jedna velká fraška a jak špatně jsou podílníci ve skutečnosti chráněni. Případ bývalých C.S. Fondů se proměnil v nekonečný ping pong mezi soudy, což vede k zavádějícím, protichůdným, zvráceným a v poslední době i právně nevymahatelným rozsudkům. Mohlo by to být humorné, kdyby to nebylo postihlo četné drobné investory, nyní již pokročilejšího věku.

Vyvrcholení celého procesu vymáhání náhrady škody vůči českému státu formálním odmítnutím ústavní stížnosti AKRO investiční společnosti Ústavním soudem bez podrobnějšího vyjádření k otázce spravedlnosti rozhodování českých soudů je pak skutečně neuvěřitelné a šokující. Ve snaze dosáhnout spravedlnosti pro ty, kteří byli podvedeni, proto AKRO plánuje podat stížnost k Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku.

„Podvodně namíchaný“ balíček karet

Když diskutuji o případu s přáteli a známými, jejich reakce jsou vždy stejné: významné pohledy, pokyvování hlavou a komentáře typu: „Proti státu nikdy nevyhraješ.“ „Nemůžeš to dohnat před Evropský soud?“ ... a „bud' opatrný!“

Nejedná se samozřejmě o uštěpačné poznámky založené na předsudcích, ale bohužel na špatných zkušenostech. Položte si několik jednoduchých otázek: Které ministerstvo je hlavním ministerstvem z hlediska legislativy uplatňované pro kapitálové trhy? Samozřejmě že ministerstvo financí. Které ministerstvo bylo v dané době regulátorem finančního trhu? Samozřejmě že ministerstvo financí. Pod které ministerstvo spadá Finanční analytický úřad (FAÚ)? Samozřejmě že pod ministerstvo financí. Pod které ministerstvo spadá finanční úřad? (vysvětlím to později) Samozřejmě že pod ministerstvo financí. ...A tak dále, a tak dále. Není divu, že si mnozí pozorovatelé myslí, že je to zcela ztracený případ. Protože, kdy jste naposledy slyšeli o tom, že česká vláda vyplatila někomu významnou náhradu za nedbalost úředníků nebo nesprávný úřední postup? Velmi zřídkak, že!

Když se bavíme o marnosti uplatňování nároků investorů v České republice a o přenesení sporu k Evropskému soudu, vysvětlují, že pro zahájení řízení u Evropského soudu musí být nejprve vyčerpány veškeré možnosti právní nápravy podle vnitrostátního právního systému (což se právě naplnilo). Je tedy možné zahájit řízení u Evropského soudu ve Štrasburku. Porušení práv investorů je očividné a precedenty stanovené Evropským soudem lze považovat za naplněné. Představenstvo i dozorčí rada společnosti AKRO (v nichž působí dva profesori práva) a její právní tým (v čele s bývalým soudcem) jsou přesvědčeny o opodstatněnosti stížnosti.

Co se týká „opatrnosti“, fyzická bezpečnost, doufejme, není problémem. Je však zajímavé, jak se mohou zčistajasna objevit „problémy“. Někteří z našich čtenářů si možná pamatují, když u Městského (odvolacího) soudu zmizel celý spis. Nedávno byla nesmyslným soudním rozhodnutím aktiva společnosti AKRO hozena do jednoho pytle s aktivy C.S. Fondů, které společnost spravuje. Možná svým způsobem trest za podání žaloby? A navíc...když společnost AKRO zpočátku kompenzaci pro podílníky C.S. Fondů získala, zaplatila finančnímu úřadu daň ve výši cca. 64 mil. Kč. Dle předem dohodnutého postupu s českou finanční správou, finanční

(pokračování na straně 4)

Informace pro podílníky C.S. Fondů

Společnost AKRO podala dne 2. 8. 2019 proti usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. 6. 2019 a rozsudkům Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 24. 5. 2018 a Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2018 ústavní stížnost k Ústavnímu soudu České republiky, kterou dne 12. 9. dále doplnila.

Usnesením Ústavního soudu ze dne 26. 11. 2019 byla ústavní stížnost odmítnuta.

AKRO Investiční společnost a.s. podá proti usnesení Ústavního soudu stížnost k Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku a bude bránit majetek podílových fondů v probíhající exekuční řízení, ve kterém usiluje o vyjmutí majetku podílových fondů z exekuce.

Vydávání a odkupování podílových listů dotčených fondů je nadále pozastaveno.

Technická přestávka

Upozorňujeme klienty na technickou přestávku na konci roku, která byla představenstvem společnosti schválena pro období od 23. 12. 2019 do 3. 1. 2020, včetně. V těchto dnech bude uzavřeno i obchodní místo společnosti AKRO.

V době technické přestávky bude přerušeno stanovení aktuálních hodnot podílových listů a jejich uveřejnění u všech podílových fondů AKRO a bude pozastaveno vydávání a odkupování podílových listů fondu AKRO akciový fond nových ekonomik.

Pokyny k vydání nebo odkoupení podílových listů, přijaté v době technické přestávky, budou vypořádány dne 7. 1. 2020.

Ukončení poskytované služby

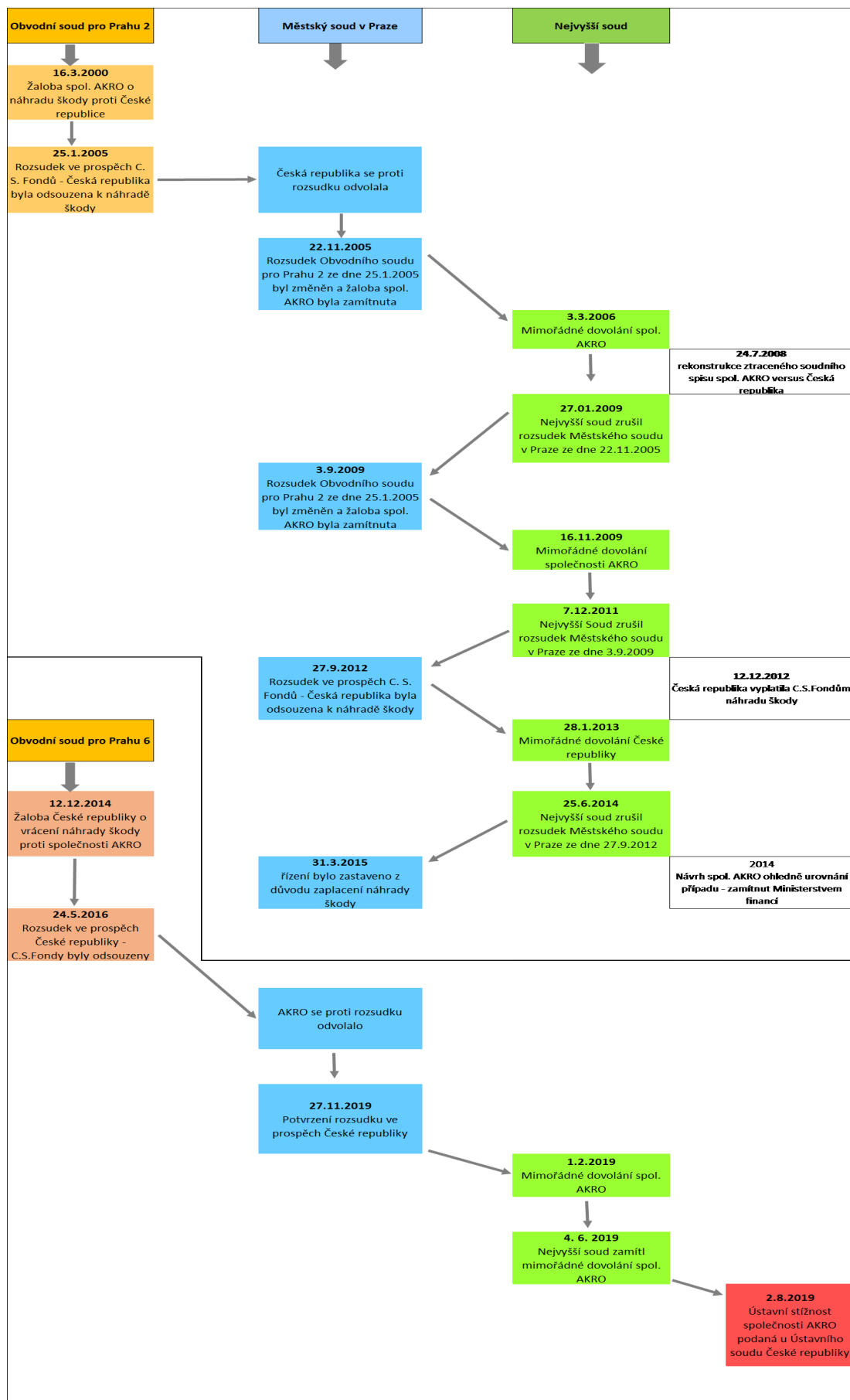
Centrální depozitář cenných papírů, a.s. na svých stránkách uveřejnil informaci o tom, že s účinností od 1. 1. 2020 ukončuje poskytování online služby určené k ověření **existence majetkového účtu v nezařazené evidenci**.

Nezařazená evidence je evidence majetkových účtů, jejichž majitelé od roku 2010, kdy došlo k převodu evidencí ze Střediska cenných papírů, dosud neuzavřeli smlouvu s některým z účastníků Centrálního depozitáře.

Informaci o existenci nezařazeného majetkového účtu bude možné získat prostřednictvím některého z účastníků Centrálního depozitáře, jejichž seznam je uveřejněn na: <https://www.cdcp.cz/index.php/cz/ucastnici/seznam-ucastniku>

Zdroj: CDCP

"Ping pong" - spravedlnost po česku

(pokračování ze strany 2)

úřad souhlasil s vrácením zaplacené daně, pokud by AKRO následně muselo náhradu škody vrátit. Přestože AKRO přijatou náhradu vrátilo, finanční úřad svůj dříve dohodnutý, písemně potvrzený závazek splnit odmítá.

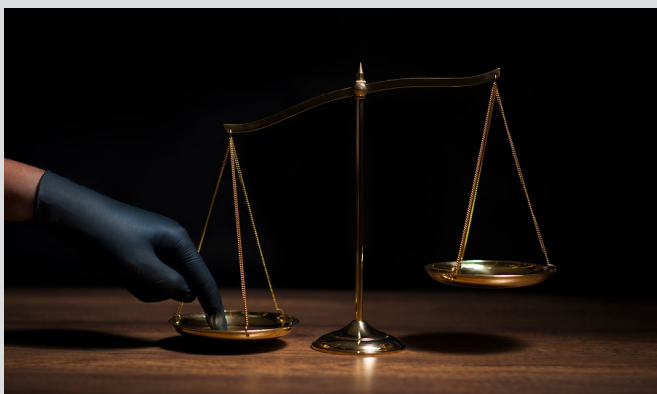
Okradeni, okradeni a do třetice zase okradeni?

Takže abychom to vyjasnili, investoři do bývalých C.S. Fondů přišli o peníze v důsledku selhání a následného jednání státu následujícím způsobem:

- 1997 Díky neschopnosti státních úředníků, *kteří nezajistili ochranu majetku investorů, bylo z fondů ukradeno („vytunelováno“) přes 1,23 miliardy Kč.*
- 2018 Přestože MF v roce 2012 vyplatilo kompenzaci ve výši 2,080 mld. Kč a v roce 2018 byly tyto peníze vráceny, aniž by s nimi bylo možné v mezidobí jakkoli disponovat, po rozhodnutí o zrušení předchozího rozhodnutí byl k penězům, které musely být vráceny, přisouzen navíc úrok 8,05% p.a. *Další ztráta ro C.S. Fondy ve výši 717 mil. Kč.*
- 2019 Český finanční úřad nedodrží svůj předem dohodnutý závazek k vrácení uhrazené daně. C.S. Fondy *stále čekají na vrácení daně ve výši 64 mil. Kč zaplacené z přijaté náhrady (která byla státu vrácena).*

Výsledkem je, že v současné době *investoři přišli o všechno*, dokonce i o svá stávající aktiva ve fondech. Navíc rozsudek Městského soudu v Praze z loňského listopadu nerozlišoval mezi třemi samostatnými fondy a aktivy investiční společnosti s tím výsledkem, že všechna aktiva a pasiva byla „sloučena dohromady“. To znamená, že investoři investující do jednoho fondu jsou povinni platit závazky jiného, zcela nezávislého fondu. Absurdní. Podkopává to jednu ze základních zásad, na nichž je založeno odvětví investičních fondů.

Byly pohledávky investorů skutečně promlčeny?

Společnost AKRO soudní spor s Českou republikou prohrála, a to pouze z jednoho jediného důvodu – bylo uplatněno promlčení, které stanoví tříletou lhůtu, v níž je třeba podat žalobu. AKRO podalo žalobu proti České republice - Ministerstvu financí - dne 11. srpna 2003. Aby mohl být nárok promlčen, je třeba prokázat, že AKRO (stěžovatel) znalo všechny relevantní skutečnosti před datem 11. srpna 2000.

V roce 2018 *Obvodní soud pro Prahu 6 dospěl k závěru, že AKRO vědělo již v roce 1999 rozhodné skutečnosti, které společnosti AKRO umožnily jménem investorů do bývalých C.S. Fondů podat žalobu o náhradu škody*, tzn. AKRO vědělo, že podílníci C.S. Fondů utrpěli škodu a že za ni Česká republika byla odpovědná, z důvodu nesprávného úředního postupu Ministerstva financí.

Důvod a způsob, jakým investoři společnosti AKRO spor prohráli, působí zcela zinscenovaně. Stát opakovaně nebyl schopen dokázat svou nevinu a uchýlil se proto k hanebnému triku, s cílem upřít tisícům investorů jejich právo na odškodnění. A navíc byla zcela zřejmá jedna věc: AKRO nemělo důvod odkládat podání žaloby, pokud by skutečně mělo k dispozici všechna fakta. Namísto toho rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 6 z května 2018:

Ignoroval to, že žaloba z důvodu nesprávného úředního postupu proti českému státu byla ve skutečnosti podána dne 29. února 2000, čímž byla pozastavena promlčecí lhůta ve vztahu jak k Ministerstvu spravedlnosti, tak k Ministerstvu financí. Soudy to potvrdily na začátku soudního řízení se společností AKRO. Ano, AKRO se zpočátku zaměřilo na nesprávný úřední postup státního notáře (podřízeného Ministerstvu spravedlnosti), neboť soudem bylo při rozhodování o zrušení rozhodnutí společnosti C.S. Fond, investiční společnost, a.s. pravomocně rozhodnuto o vadách v notářském zápisu a odpovědnost notáře, resp. Ministerstva spravedlnosti byla věcně opodstatněná. Teprve z dalšího průběhu sporů s Českou republikou se AKRO dozvědělo o dalších skutečnostech, z nichž vyplývala odpovědnost českého státu také v důsledku nesprávného úředního postupu na straně Ministerstva financí. Obě ministerstva jsou samozřejmě státními institucemi. Rozlišováním mezi dvěma ministerstvy hraje stát sémantickou hru: Stát je konec konců vždy zase jenom stát. Jinými slovy, z obvinění z vraždy se nemůžete vykroutit tím, že řeknete: „Moment, osudový úder jsem spáchal levou rukou, ne pravou, jak jste si původně mysleli!“

Ignoroval skutečnost, že soudy na začátku soudního řízení opakovaně rozhodly, že věc není promlčena. Je proto skandální, že se tato základní právní otázka stala problémem až o mnoho let později po třetím zrušení rozsudku dovolacího soudu! Právníci toto nazývají nedostatkem „dobrých mravů“, což v tomto případě považují za vrcholně slabý výraz!

Nejhorší ze všeho však bylo, že Obvodní soud pro Prahu 6 odmítl připustit důkazy, které by mohly objasnit, k jakému datu byly společnosti AKRO známy relevantní skutečnosti. MF založilo své argumenty na tvrzení, že tehdejší předseda představenstva společnosti AKRO věděl o všech relevantních skutečnostech před datem 11. srpna 2000. Zatímco všechny důkazy MF byly soudem přijaty, když AKRO žádalo křížový výsledek bývalého předsedy představenstva s cílem zjistit, co skutečně věděl (na rozdíl od toho, co možná věděl), bylo to zamítnuto! To není příliš spravedlivé vzhledem k tomu, že celý výsledek tohoto dlouhou dobu se táhnoucího případu závisel na tom, o čem se soud domníval, že bývalý předseda představenstva věděl. Městský (odvolací) soud poznamenal, že se mohlo jednat o „procesní chybu“, ale městský soud ji nemohl vzít v úvahu. Slyším, jak se ptáte: „Proč ne?“

Použité důkazy, které nebyly během řízení provedeny. Obvodní soud v odůvodnění rozsudku dokonce použil důkazy, které nikdo nepředložil (záznam ze slyšení před Krajským soudem v Hradci Králové, sp. zn. 39 Cm 221/1997 ze dne 1. listopadu 1999) a které soud během slyšení dokonce ani nečetl. Je to příklad pokusu ospravedlnit nespravedlivé rozhodnutí ex post?

Ignoroval skutečnost, že o odsouzení pachatelů tunelování C.S. Fondů bylo rozhodnuto českými soudy až v roce 2007. Z tohoto pohledu byla podání společnosti AKRO o nesprávný úřední postup státu v únoru 2000 a srpnu 2003 neuvěřitelně rychlá.

Zašel stát příliš daleko?

Naštěstí pro podílčníky, Evropský soud mnohokrát prokázal, že netoleruje národní orgány veřejné správy uplatňující „*formalistický postup s propracovaným zdůvodněním za účelem prosazení zjevně nespravedlnosti.*“ Příklad popsáný výše, vycházející z četných pochybných před-

(pokračování na straně 5)

(pokračování ze strany 4)

pokladů a za nepříliš transparentních okolností, by se mohl jevit jako klasický příklad toho, na co Evropský soud poukazuje.

A co sankční úroky?

Pokud jde o úroky z prodlení ve výši 717 mil. Kč, městský (odvolací) soud zjistil, že právo na úroky z prodlení vyplývá ze zákona a nenašel důvody pro odmítnutí tohoto práva, aniž by zohlednil, že C.S. Fondy nemohly s přijatou náhradou jakkoli nakládat, neboť si stát předem ochranu těchto prostředků pojistil. V souladu s režimem nařízeným dozorcím orgánem společnosti AKRO (Českou národní bankou) byly peníze umístěny výhradně na bezpečné bankovní účty jednotlivých podílových fondů, kde byly pod denní kontrolou ČNB. Při takovémto uložení byly prostředky vázány na peněžní nástroje s nízkým výnosem (zvláště v době nulových úrokových sazeb). Když však peníze musely být po více než čtyřech letech vráceny, byl k nim připočten úrok z prodlení ve výši 8,05 % p.a.! Stát navíc během řízení zdržoval průběh řízení účelovými a neopodstatněnými úkony, čímž protahoval délku řízení, ze které měl navíc s úrokem 8,05 % p.a. i prospěch!. Takže příště, až vám stát dobrovolně nabídne peníze na uspokojení vašeho nároku, ale pak bude nadále zpochybňovat rozsudek, buďte opatrní. Zvláště, když jej s ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu nemůžete vrátit, abyste se nepřipravili o možnost svůj nárok vůči České republice vůbec uplatňovat.

„Danajský dar“ českých úředníků

Velký senát Nejvyššího soudu vydal sjednocující rozsudek č. 31Cdo 3309/2011, v němž dospěl k závěru, že platba se vždy týká hmotněprávního nároku (např. v důsledku nesprávného úředního postupu), a to i na základě později zrušeného rozsudku, proto pokud existuje hmotněprávní nárok, **nepředstavuje taková platba bezdůvodné obohacení** a má za následek zánik hmotněprávního nároku. AKRO investiční společnost spravuje podílové fondy a nemůže při jejich správě provádět neodůvodněné platby, takže ani přijatou platbu na náhradu škody od České republiky nemohla vrátit, aniž by se současně vzdala tohoto nároku. Proč byl tedy účtován zákonný úrok, když (po výše zmíněném poněkud pochybném rozsudku) byly peníze vráceny státu z účtů jednotlivých podílových fondů?

Navíc, i kdybyste předpokládali, že nárok společnosti AKRO byl z legitimních důvodů promlčen, není právo investorů na tuto kompenzaci sporné, neboť stát za způsobenou škodu odpovídá, pouze ji nelze soudně vymáhat. Platbu od státu jako náhradu za tuto škodu proto nelze považovat za bezdůvodné obohacení, protože investoři měli na tuto náhradu legitimní právo, i když soud později prohlásil nárok společnosti AKRO za promlčený. To je důvod, proč je účtování sankčních úroků tak nespravedlivé. Tímto postupem České republiky byly investoři okradeni podruhé.

Jinými slovy, stát sám sebe odměnil za svou nedbalost i za průtahy při vedení řízení v dané věci. Jak moc je to zvrácené?

Podílníci byli připraveni o svá základní práva

Nemusíte být právním znalcem, abyste pochopili, že **připouštění veškerých důkazů MF s ohledem na promlčení a zároveň odmítnutí připustit jakékoli důkazy ze strany společnosti AKRO (konkrétně křížový výsledek bývalého předsedy představenstva společnosti AKRO) bylo hrubě nespravedlivé**. Zdá se, že soud s klidem spekuloval o tom, co bývalý předseda představenstva společnosti AKRO mohl vědět a kdy to mohl vědět, ale kupodivu se zdráhal dovolit mu položit jakékoli přímé otázky. Tento druh pseudospravedlnosti připomíná spíše komunistickou éru. Tedy „o něm bez něj“!

Podílníkům však nebylo pouze upřeno jejich ústavní právo na spravedlivý proces, byla jim rovněž upřena jejich ústavní práva na vlastní majetek (fondy) a na náhradu škody způsobené nesprávným úředním

postupem orgánů české veřejné správy. Nesprávným posouzením promlčení si český stát vzal zpátky odškodnění, které po právu náleželo podílníkům, a ještě si k němu naučtoval úroky! Výsledkem je, že podílníkům nebylo nic, přišli o veškerá aktiva, která ve fondech měli.

Podílníkům bylo nakonec upřeno ústavní právo na projednání jejich případu v přiměřené časové lhůtě. Spor společnosti AKRO s MF se vleče od roku 2003. MF se od počátku brání námitkou, že vypršela promlčecí lhůta. Kdyby bylo právo skutečně promlčeno, měly české soudy žalobu bez zbytečného odkladu zamítnout na začátku sporu. Tak tomu však nebylo, Obvodní soud pro Prahu 2 rozsudkem ze dne 25. ledna 2005 žalobě vyhověl a dospěl k závěru, že toto právo promlčeno není. Obdobně Městský odvolací soud v Praze žalobě vyhověl rozsudkem ze dne 27. září 2012, když uvedl, že právo promlčeno nebylo, protože promlčení bylo pozastaveno podáním žaloby proti České republice – ministerstvu spravedlnosti. Je proto nepřijatelné, že patnáct let po zahájení sporu muselo být na základě uplynutí promlčecí lhůty vráceno odškodnění podílníkům se sankčními úroky.

Uplnulo 22 let od doby, kdy se C.S. Fondy staly obětí podvodu, a 25 let od doby, kdy podílníci do těchto fondů poprvé investovali. Většina z nich jsou nyní starší lidé, často v důchodovém věku a mnoho z nich v mezidobí zemřelo (někteří nepochybně v chudobě). Pro ty, kdo zemřeli, je již výsledek tohoto sporu akademické povahy. Pro zbývajících více než 40 000 bývalých podílníků C.S. Fondů však není výsledek jen akademické povahy, ale skutečnou ztrátou investic.

Počítání nákladů – pro podílníky

Vezmeme-li si údaje platné k 31. říjnu 2018, mělo by 15 podílových listů AKRO globálního akciového fondu (dříve C.S. fond energetiky), největšího z fondů, hodnotu přibližně 20 280 Kč, 30 podílových listů pak 40 560 Kč (15 a 30 podílových listů je to, co si občané mohli upsat v rámci kupónové privatizace). Podobně by 15 podílových listů AKRO fondu progresivních společností (dříve C.S. fondu kapitálových výnosů) mělo hodnotu přibližně 18 675 Kč a 30 podílových listů 37 350 Kč. Nakonec, 15 podílových listů AKRO balancovaného fondu (dříve C.S. fondu pravidelných dividend) mělo hodnotu přibližně 18 930 Kč nebo 37 860 Kč za 30 podílových listů

Úspěšný výsledek vymáhání by zajistil tisícům starších občanů alespoň špetku finančního zabezpečení.

Kolik vám stát dluží?

Název fondu	Odh. hodnota Na podíl. list	Odh. hodnota 15 podíl. listů	Odh. hodnota 30 podíl. listů
AKRO globální akciový fond (bývalý fond energetiky)	1 352	20 280	40 560
AKRO fond progresivních společností (bývalý fond kapitálových výnosů)	1 245	18 675	37 350
AKRO balancovaný fond (bývalý fond pravidelných dividend)	1 262	18 930	37 860

Odhadované hodnoty fondu, pokud soudy rozhodnou ve prospěch investorů
Údaje k 31. 10. 2018, t.j. před rozhodnutím Městského soudu

Vyčíslení nákladů – český kapitálový trh

Veřejnost má pochopitelně k českému kapitálovému trhu všeobecně rozšířenou nedůvěru. Tato nedůvěra se zdá být do značné míry oprávněná. Světová banka [1] uvedla, že to vyplývá z programů hromadné privatizace v 90. letech. Světová banka se k tomu vyjadřuje poněkud bezvýraznou větou: „Praktickým výsledkem byla pro běžného investora ztráta investice.“ Loňské soudní rozhodnutí týkající se bývalých C.S. Fondů tento bod jen podtrhuje.

Údaje Světové banky poukazují na skutečnost, že 85 % veškerého majetku fondů v České republice nyní ovládá pouze 7 společností pod zahraniční kontrolou. Tento stav je důsledkem flagrantních nedostatků při ochraně účastníků kapitálového trhu, a proto mnoho investičních

(pokračování na straně 6)

(pokračování ze strany 5)

společností/fondů v České republice působí v rámci primární právní a regulační jurisdikce nacházející se mimo Českou republiku.

AKRO je výjimkou. Je jednou z mála přežívajících nezávislých českých společností, se svými podílovými fondy, která nedávno oslavila 25 let na českém investičním trhu, na který se vztahují podmínky výhradně českého právního/regulačního prostředí. Zatímco česká vládní politika má údajně podporovat rozvoj domácího kapitálového trhu, a pravděpodobně společností jako je AKRO, je pozoruhodné několik momentů:

Za prvé, zatímco probíhá soudní řízení týkající se bývalých C.S. Fondů, byly 3 ze 4 podílových fondů spravovaných AKRO, tj. bývalých C.S. Fondů, podle požadavků ČNB uzavřeny pro nové investory (aby nedošlo k rozředění potenciálně v budoucnosti příznavné náhrady původním investorům). To znamená, že od roku 1997 nemůžeme nabízet podílové listy v těchto fondech novým investorům. Je to frustrující, protože v posledních letech tyto fondy zaznamenávaly dobré investiční výnosy (zejména AKRO fond progresivních společností měl velmi potěšující výnosy) a nepochybně by přilákaly mnoho nových investorů, nebýt příliš dlouho se vlekcujícího právního sporu.

Za druhé, jak již bylo uvedeno, loňské soudní rozhodnutí nerozlišovalo mezi aktivy a pasivy jednotlivých C.S. Fondů a rovněž aktivy investiční společnosti. Všechna byla hozena do jednoho pytle. Tím byla podkopána základní zásada, na které stojí celé evropské odvětví podílových fondů. Je to výsměch veškerým případným aspiracím České republiky stát se seriózním finančním centrem. Je to tragické, jak jsem zdůraznil při různých příležitostech již v minulosti [2], neboť Česká republika by mohla a měla být regionálním finančním centrem a brzdí ji v tom pouze zainteresovanými stranami vnímaná slabá ochrana investorů a nedostatečné uplatňování práva.

Vyčíslení nákladů – společnost

Češi chtějí žít ve slušné společnosti, kde soudy jednají řádně a orgány veřejné správy jsou odpovědné za své činy. Bohužel, veřejní činitelé příliš často odmítají být odpovědnými za své činy. Skutečně to vyvolává dojem, že státní zaměstnanci neslouží veřejnosti ale spíše sami sobě, svým politickým chleboďárcům a vybrané skupině politicky propojených oligarchů.

Abychom se vrátili k případu zpronevěřeného majetku C.S. Fondů. Pokud byly všechny skutečnosti týkající se nesprávného úředního postupu ministerstva financí jasné v roce 1999, proč se MF v té době nepřihlásilo a neomluvilo?

Skandální způsob, jakým se český stát pokoušel vykrotit z veškeré odpovědnosti za to, co se stalo v roce 1997, nikoho neošálí. Necitlivá škodolibá radost, která nastala po loňském usnesení (stačí se podívat na facebookovou stránku ministryně financí ČR) jen zdůrazňuje, jak jsou čeští úředníci vzdáleni těm, kterým mají sloužit. Nezapomeňte, že v době podvodu v roce 1997 bylo MF orgánem vykonávajícím dohled nad finančním trhem. Z čeho je možné mít škodolibou radost?

Závěrečné poznámky

To, že český právní systém není způsobilý pro účel, který má napl-

ňovat, a nepodporuje moderní fungující ekonomiku, nás už bohužel nepřekvapuje. Případ investorů bývalých C.S. Fondů tak představuje jen další, i když velmi známý příklad. Je však velmi smutnou vizitkou českého právního systému, že se investoři musí odvolávat a žádat o ochranu svých základních práv zakotvených v Ústavě České republiky až u Evropského soudu. Praktické uplatňování současných českých zákonů, které jsou paradoxně v kompetenci MF ČR, investory o jejich základní práva připravilo.

Jeremy Monk

Investiční ředitel

AKRO investiční společnost, a.s.

4. prosince 2019

[1] *Hodnocení kapitálového trhu / Možnosti rozvoje trhu v České republice. Skupina Světové banky. září 2017*

[2] *Praha by měla tančit fandango ve stylu BREXITU <https://www.akatcr.cz/en-gb/Documents/News/prague-should-dance-the-brex-it-fandango-1>*

Vánoční tip

Zajímáte se vy nebo vaši blízcí nejen o cenné papíry, ale i o pivovarnictví a sladovnictví? Rádi bychom vám doporučili tip na knihu **Pivovary a sladovny**, od autora Rudolfa Piši, s katalogem cenných papírů, kde je uvedeno přes 560 různých emisí cenných papírů. Kniha byla vydána ve spolupráci s Muzeem cenných papírů, kde je možné ji objednat.

Přejeme Vám štědré Vánoce a všechno dobré
v roce 2020.

UPOZORNĚNÍ:

Investování do cenných papírů prostřednictvím otevřených podílových fondů přináší rizika vyplývající z vývoje na kapitálových a peněžních trzích. Minulé výnosy fondu nejsou zárukou výnosů budoucích. Investiční strategie otevřených podílových fondů AKRO investiční společnosti je zaměřena na dlouhodobé zhodnocování vložených prostředků a není vhodná pro investory s krátkým investičním horizontem. Předtím, než investujete se důkladně seznáme s obsahem statutu vybraného fondu.